

דברי חכמה

הימים חולפים, שנה עוברת
אבל המנגינה, אבל המנגינה
אבל המנגינה
לעולם נשארת.

יעקב כהן

גיליון מס' 2531 י"ט אלול תשע"ח * 31 באוגוסט 2018

כפר הנשיא * עלון פנימי

עורכת: שושנה שרקי sachlav@kfar-hanassi.org.il

גינה קהילתית / יעל שפרונג סוף אוגוסט 2018

לחברים שלום!

לפני כחמש שנים, קבלנו שטח בור מהקבוץ להקים בו גינה קהילתית. להקים מסגרות לערוגות, לפזר זבל ואדמה, להכין השקיה קבועה וגם לשבת וללמוד את עקרונות הגידול האורגני. נפגשנו מידי כמה ימים לקדם את המשימה, תוך שאנו נעזרים בלימוד ועצה וגם במשאבים ממחלקת איכות הסביבה במועצה האזורית. הרגשנו שאנו תורמים משהו לשנוי הגישה בארץ ובעולם לחקלאות ולאיכות החיים.

השנים חלפו ולגבינו, התחלקה כל שנה תמיד לשניים: לגידולי חורף ולגידולי קיץ. בכל סוף עונה הכנו את הבאה: פיזרנו שוב זבל, הוצאנו עשבים מיותרים והנבטנו זרעים לשם שתילה חדשה. הצלחנו למכור נבטים לגינות באזור בעידוד המועצה האזורית וגם לחברים בקבוץ. היבול הקטן תמיד שימח אותנו והיו, כמובן, גם כישלונות. הקמנו ערוגת תבלינים למען כל עובר אורח ובנינו טבון מבוך, הפועל עד היום לכל המעוניין.

כיום הגענו לסוף עונה, עם יבול יפה מאד של לוביה(!), אבל גם עם בוגנוויליה ענקית, שהשתלטה על אחד העצים. כדי להורידה, יהיה צורך להיכנס עם כלים כבדים ולהרוס חלק מהמקום.

גיא הציע הצעה מעניינת להקמת גינה במקום אחר, ב"בוסתן של איזק" ושאלנו את עצמינו למי יקימו אותה, שהרי נשארנו כ-8 נשים מבוגרות (שלא לומר –זקנות) ולא ראינו את עצמנו מתחילות שם מחדש. ביראון, למשל, עובד אדם צעיר עם חבורה בגינה קהילתית והם מוכרים את התוצרת. אולי גם אצלנו יתעניין מישהו בפרויקט החדש ויעורר משפחות ויחידים למשימה. לא מן הנמנע, שמי מאיתנו יצטרף לשם בעתיד...

היו לנו שנים יפות וכעת הגיע עת שינוי. שנה טובה!

היו לנו שנים יפות ביחד וכעת הגיעה עת שנוי. אולי משהו חדש, שונה
וקצת דומה יקרום עור וגידים בזכות קבוצת אנשים צעירים.
ימים יגידו.

הכתוב מייצג את; שמחה, קרול ל, קרול ב, לאה בן אדיבה,
תמר, גנט פ, אורה האמר, יעל שפרונג.

מכירת מתנות יפות לחג בצריף (סדנת אומן) של רג'י

אתם מוזמנים לצריף של רג'י בשבוע הקרוב בימי ג',ד',ה'
(4,5,6 ספטמבר)

בין השעות 17:00-19:00

להתרשם (וגם לקנות) ממבחר המתנות היפות שם

לנוחיותכם יהיה גם בית קפה קטן במחיר סימלי

בעין הסערה / דודו פלמה

הדברים שנכתבו כאן אינם תשובה לדברים שנאמרו פה ושם בגיליונות האחרונים של דברי הכפר, כלומר רובם אינם כאלה. אולי קצת פה ושם. הם בעיקר הרהורים שנובעים מניסיון להסתכל על מה שעובר היום על החברה בקיבוץ כפר הנשיא ממבט על ועם הרבה פרספקטיבה.

האזור כולו, ובעיקר המועצה האזורית גליל עליון הכוללת קיבוצים בלבד, עובר שינויים עצומים. בחלקם הגדול סמויים מהעין, אך חלקם כבר מתחיל לבצבץ פה ושם מעל פני השטח.

מי שהסתכל על לוח המודעות, ואני יודע שלא הרבה היום מתנסים בחוויה הזאת, הבחין בוודאי שמופיעה בו רשימת קיבוצי המועצה וברשימה מצוין גם כמה תושבים יש בכל קיבוץ. מי שעשה זאת גילה להפתעתו הרבה, שקיבוץ כפר הנשיא נמצא במקום הרביעי מבחינת מספר התושבים. 735 ליתר דיוק.

אז ראשית כל ברכות על כך שהגענו למקום הרביעי המכובד. אבל ישנו גם משהו נוסף בנתון הזה. מתוך המספר הגדול והנאה של התושבים ישנם רק 258 חברים וחברות. גם אם ננקה את כל מי שרשום כתושב בכפר הנשיא וכבר איננו נמצא כאן, נגלה שרוב תושבי כפר הנשיא אינם חברים. וכנראה שכך הוא המצב גם ברוב קיבוצי המועצה.

למיטב הבנתי קרוב ל-60% מתושבי המועצה כיום אינם חברים. לכן לא אתפלא אם בבחירות הקרובות לראשות המועצה ייבחר לראשונה בתולדותיה תושב שאיננו חבר קיבוץ. עוד לא כתבתי את הדברים האלה והנה התבשרתי שגדי יעקב (שיש לו ייחוס לא קטן כשלעצמו) בן מנרה לשעבר, ועדיין בנה של רחל רבין יעקב, וכיום חבר בהרחבת מעין ברוך, יתמודד בבחירות הקרובות מול גיורא זלץ על ראשות המועצה. ולדעתי ישנם לו סיכויים טובים מאוד לגבור עליו. ואתם יודעים מה, אני לא חושב שזה יהיה אסון גדול כל כך.

אז מה שעובר במרחק מה מאיתנו במועצה האזורית מתרחש בהחלט גם בתוכי קיבוץ כפר הנשיא. ומי שמנפנף בדגל הדמוקרטיה יצטרך להביא גם את זה בחשבון. כלומר, ענייני האגש"ח שכה מסעירים אותנו הם בעצם נחלת ציבור הכולל היום מיעוט מסך כל תושבי כל כפר הנשיא. ולכן גם אם זה לא מוצא חן בעיני כמה מאיתנו, הגיוני שההובלה עוברת היום מידי הנהלת האגש"ח לידי הוועד המקומי ובצדק, משום שהוועד המקומי מייצג את כל תושבי הקהילה ולא רק את חברי האגש"ח.

את כל זה אני מזכיר לא משום שאני חושב שהדברים שמסעירים אותנו ונראים לנו גורליים, אינם מעניינים חלק גדול מתושבי קיבוץ כפר הנשיא. אני חושב שהם מאוד חשובים ומאוד מכריעים, אבל אני מבקש להניח אותם בפרופורציה, להאיר עליהם כפי שהם באמת.

קיבוץ כפר הנשיא עבר ועדיין עובר תהפוכות גדולות בשנים האחרונות, ואת כל התהפוכות האלה הרווחנו ביושר גם אם לא את כולן אהבנו. ורק להזכיר למי שעניין הדמוקרטיה מדאיג אותו, שדמוקרטיה כוללת את היכולת שלנו להבחין גם מתוך הסערה, שהאנשים שבחרנו להנהלה ושקיבלו את מירב קולות חברי האגש"ח, מונו בידי הרבה מאוד חברות וחברים (הקדמתי את החברות למקרה שמירב מיכאלי קוראת את זה עכשיו) שבחרו בהם כדי לנווט את הקיבוץ בתוך הסערות העוברות עליו.

אני רוצה גם להזכיר שבזמנו היה בכפר הנשיא מצב מוזר שבו ניתן היה לערער על כל החלטה שעברה באסיפה אפילו שבוע לאחר שהתקבלה. התוצאה הייתה הרסנית ויצרה בלבול גדול ותחושת חוסר יציבות אצל החברות/ים. ואז הגיע "חוק הנרי שפרונג" שקבע שאפשר לערער על החלטה שהתקבלה רק כעבור חצי שנה, ובכך העניק החוק יציבות להתנהלות ולתודעה הציבורית שהיינו כה זקוקים לה באותם ימים.

המצב הכלכלי היום בכפר הנשיא לא משהו בלשון המעטה, וגם המצב החברתי נמצא במקום מאוד מורכב. לכן אשוב ואזכיר את מה שאמרתי כבר בכמה הזדמנויות. כפר הנשיא לא צריך היום לחפש אשמים כי אם אחראים. מי שקורא לנו לחפש אשמים מציע לנו פורקן לכעסים ולרגשות המסעירים אותנו, אך הוא איננו מציע לנו פיתרון למצב. מי שאחראי באמת יציע פיתרון. ופיתרון בזמנים קשים יהיה תמיד כואב, כמו שניסח זאת יפה וינסטון צ'רצ'יל שהבטיח לעמו הסחוט דם, יזע ודמעות.

ועוד כמה מילים לענייני ההווה. אני אוהב את חז"ל חכמינו זיכרונם לברכה משום שהירבו להתבונן במציאות האנושית בעין מאוד מפוכחת. וכאשר המליצו ל"מי שיש לו חמאה על הראש לא לצאת אל חום השמש היוקדת" הם התכוונו לכך שכאשר מישו דורש משהו ממישהו אחר, שיקדים ויסתכל קודם אם אין לו חמאה על הראש.

אני זוכר חבר שנבחר אך לא מזמן לתפקיד מנהלי בקיבוץ, ולמרות שמצבו הכלכלי של הקיבוץ כבר היה על הפנים, דרש וקיבל שכר ברמה שכל ממלאי אותו תפקיד לפניו וגם לאחריו לא זכו לקבל. ולאחר מכן אף דרש וגם קיבל רכב שלא נגזר מדרישות התפקיד. וכל זה קרה ממש רק לא מזמן. אך מאחר שחז"ל

אומרים גם שאין לך צדיק אשר לא יחטא, אז יכול להיות שאני רק טועה ואולי לא היו הדברים מעולם, וכל זה קרה בכלל בקיבוץ אחר.

דודו

יום שלישי - 4/9/18 בשעה 20:00-

בואו להשפיע על תכנון הישוב

בסדנה מיוחדת! / ארז מירב

שלום לכולם,

קצת רקע לפני הפרטים:

בקרב נתחיל את תהליך שינוי תכנית המתאר הישובית (תב"ע). בתכנית נטפל בשלל נושאים: נקבע איך הישוב יתפתח מבחינת בינוי, תחבורה, תעשייה, תיירות ותעסוקה. כמו כן נטפל בנושאים הקשורים ישירות לאופי החיים כאן: שטחים ירוקים, גינות, שבילים, צורת המבנים וגדלם. בקיצור- התכנית תקבע איך יראה הישוב בעשור הבא, אם לא יותר.

השלב הראשון בתהליך הנו בניית "פרוגרמה"- כלומר רשימה של נושאים הדורשים טיפול. ליד כל נושא נכתוב המלצה לגבי אופן הטיפול בו. למשל- אם הוחלט לטפל בכביש מסויים ייתכן שנכתוב המלצה לגביו- לגבי רוחבו, אופן החיבור שלו עם כבישים אחרים ונפח התעבורה הרצוי בו.

רק אחרי שכל הסעיפים נכתבים ויש פרוגרמה מוסכמת המתכננים נכנסים לעבודה ובונים תשריטים ותקנונים, ואז מתחילים בתהליך האישור שלהם במוסדות המדינה.

אז איך קובעים מה יהיה ברשימת הפרוגרמה? וחשוב יותר- איך קובעים איך לטפל בכל נושא?

התשובה פשוטה: בשקיפות.

נכון, הצטברו אצלנו, בועדת תכנון עשרות נושאים שדורשים טיפול: עשיתי בשנים האחרונות בדיקות מול הועד המקומי והאגש"ח ובעלי תפקידים כאן ובמועצה. אבל מה הצטבר אצלכם? אז הנה, אנחנו פוצחים בתהליך שיתוף, שבו אתם תשתפו אותנו ברעיונות שלכם, ואנחנו נשתף אתכם ברעיונות אחרים ובתהליך קבלת ההחלטות.

ביום שלישי ה-4 בספטמבר בשעה 20:00 נתכנס במועדון לסוג של סדנה. מה יקרה שם?

בסדנת התכנון הזו "נפתח את הראש" לרעיונות מכם, מהשטח. יותר מזה- ניתן לכל אחד מכם להוביל את הרעיון שלו צעד אחד קדימה. איך? ננחה אתכם בערב הזה כיצד להמחיש את הרעיון שלכם בעזרת תשריטים, ציורים, טקסטים ומראי מקום. נדריך אתכם כיצד להציג אותו וכיצד להגן עליו. עמדת אינטרנט, סרגלים, צבעים, וכל מה שצריך יחכו לכם, וכמובן הדרכה של מתנדבים מתוכנו.

כל הרעיונות שיתגבשו יפורסמו ויועברו לשיפוט של הציבור ושל ועדת תכנון. רעיונות שיש היתכנות לגביהם יועברו למתכנני התב"ע כחלק מהפרוגרמה. כמובן, שכאן התהליך לא יסתיים ועדיין הדרך ארוכה עד לאישור הסופי של כל רעיון.

אז מתחילים:

חושבים וכותבים לעצמנו את כל הרעיונות: הקשיים עם מה שקיים, הטוב עם מה שקיים, ורעיונות לשינוי. נשמח לדעת מה דעתכם.

ערכנו רשימה חלקית של נושאים עיקריים שאספנו, שאולי תעזור לכם.

• **סביבה-** שימור שטחים ירוקים, תברואה, נגישות הולכי רגל, מסלולי אופניים, הצללת שבילים, בניה ירוקה, טיפול במפגעי רעש וריח כתוצאה מפעילות תעשייתית וחקלאית

• **דיור-** שמירה על מספר מספק של יח"ד להשכרה בבעלות אגש"ח, השכרת חלק מהדירה לבן או קרוב משפחה

• **תעסוקה-** פיתוח איזור מסחרי פנימי, הסבה של קרקעות לטובת יעודים מניבים כגון "תעסוקה", "תיירות" וכד', הקמת סטודיו נפרד בבית פרטי לבעלי מקצוע שעובדים מביתם

• **תנועה וחניה-** יצירת סביבה בטוחה ככל האפשר להולכי רגל, קלנועיות ואופניים, בעיות תנועה וחניה בשכונות. מיקום חניונים מרכזיים, יצירת כיכרות במקום צמתים, אופן זרימת התנועה בישוב, תחנות הסעה נוספות

• **אופי הבינוי-** איך לחבר את הישוב עם ההרחבה, חשיבה על ההתפתחות העתידית הרחוקה של הישוב, אופי השכונות כ"ראי" לאופי המשתכנים, גדלם של הבתים החדשים, הגדרת אופי החזיתות, הגדרות והחומות המותרות, שימור מבנים היסטוריים

• **חברה ופנאי-** גורלם ויעודם של מבני הציבור, התפתחות איזור החינוך, התפתחות מכינה קדם צבאית, פיתוח איזור ספורט, פארק זיו כולל משק ילדים והפאב, גני משחקים, גינות כלבים.

מרגישים שזקוקים לקצת חומר רקע לפני הסדנא? אין בעיה. ניתן לפנות ישירות אלי.

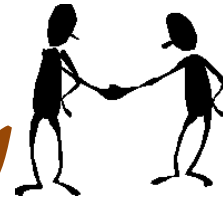
כמו כן, אתלה את התב"ע הקיימת (אותה אנו עומדים לשנות) במזכירות.

אז נתראה בסדנא!

ארז

נעים להכיר / מיכל אשחר

This week the interview is different, in English
Which is neither my mother language nor
Zandra's, anyway it was very interesting for me
And I'm happy to introduce - **Zandra Cruz**,
Working with Alen Easton.

How did you arrive in Kfar-Hanassi?

I came to Israel from the Philippines at sep. 2014. I first worked in Hatzor Haglilit for a year and five months, then in Kiryat Shemona for four months, and then I came here at Feb. 2016 to work with Alen Easton.

When I first came here from K. shemona for the interview I thought it is in the end of Israel, I said its too far, but then when I met saba Alen the first time, my heart felt very good, I was not afraid, and didn't think a lot about accepting this job. Alen asked me questions about myself, then After we finished talking he asked if I want to come to work here, I said yes.

Life is good here, because all the people in the road when I pass them or they pass me they smile and say boker tov, ma nishma, they are polite, I like that. And I'm lucky too, because my employer, they are a very good family, they are kind, all the family. Life is good for me in the last two and a half years.

I have good friends here, also from the Philippines, we sometimes meet together, eating, drinking, talking. In my free time I go jogging around the kibbutz.

From where in the Philippines you come?

I come from a little town, maybe the size of the kibbutz but it is a town. I have mother and five brothers, I'm the eldest. My father passed away at 2011. Before I came to Israel I worked in Taiwan for 7 years in a factory of cellphones. Before I came to Israel I didn't know where it is at all. I thought the people here are black. When I entered to the airplane of El-Al from Hong Kong, I thought everybody will be black, but then everybody was white. When I arrived at Ben Gurion airport I thought – everybody looks American.

What places in Israel have you been?

I was in Bet Lehem, Jerusalem, Tel Aviv, Bahai garden, Haifa, Akko, Naharia, I went to Eilat with saba, also to Beer Sheva - it was in tiyul of Telhai. Eilat was very good. After Eilat we went to the grave of Baba Sali – they say you can wish when you go there. also in Jerusalem we went to the wishing wall.

Mostly I like Jerusalem and Bet Lehem. I'm not interested in the night life of Tel Aviv. If I have hofesh, I'll go to Jerusalem or Bet lehem, or I will go to Haifa and stay in my apartment, eating and drinking with my friends there. We are 35 people living in this apartment, it has 5 rooms, one salon and a roof top. usually only part of the people are there, not everybody together, only in Christmas and new year's eve everybody come together and there's room for all. we can manage. We celebrate the holiday together, and then in the morning we go to Bet Lehem and attend the mass in the church, and after that we pass through Jerusalem to the wishing wall – the kotel.

How is Israel different from Philippines?

It is different a lot. Mainly in the food. And in social life too. Family manage is different too. In Israel, the wife and husband very good handle the children, very serious about it. In the Philippines they handle

too but in different way. Here the father can handle the children. In the Philippines the fathers they mainly go to work, work, work. Sometimes they have no time to play with the children. Some do, but not all. and here in the kibbutz I see all. In the pool, the fathers bring the baby, bring the child. In the Philippines, mainly the fathers is all the time in the farm, working, he needs to work for the family. It's not that he doesn't care, but they need to work.

The food is also different. In Israel they like vegetables. In Philippines they like rice, rice, rice. 3 times a day – morning rice with vegetables and fish, lunch rice with meat, dinner rice again with fish and vegetables.

Thank you very much Zandra, nice to meet you!

סונויות בדרך לירדן / דודו פלמה

סונויות גוזרות
שמי אלול כחלים
בתנועה נחרצת.

כפרוה זהבה ורכה
נעים ברוח גלי עשב
בדרך לירדן.

ליד גדר של ברזל
רואות פרות
אין נרות החצב
נפתחים לאט

כפרחי זכרון
וגועות בערגה
אל עגל נשכח.

צער גדול מטפטף
מעטיניהן, לאט
מתעטף העולם,
סתר.

משולחן העורכת

הלקחים הטובים ביותר נלמדים בימים הקשים ביותר –

זה אמנם נשמע כמו אמרה שחוקה,
אך לא פעם עלינו להפסיד ולחוש כאב
רק כדי להגיע להישגים ולהפיק לקחים
שלא היינו מצליחים ללמוד אחרת.

הפינה: "במקום 1000 מילים"

(עמוד זה, הכל באשמתי - דוד אלמן)

נבחרת החלומות של כפר הנשיא

תמיד חלמו לנצח.....

ישראל ה. לני ר. גרשי א. ג'רי ק. שאול ס. מוסי ה. Messi?

רמונד ס. אלי ? לו ס. ברני ד. ברוך כ. ישראל א.

מי אמר שהכדור הוא עגול !!??

